

Effects of glibenclamide on memory retention of passive avoidance learning in rats

MH. Esmaili¹, F. Rostapishea², M. Mohammad Khanlo², F. Vadidar², Z. Bamdad²

¹ Department of Physiology, Qazvin University of Medical Sciences, Qazvin, Iran

² Student Research Committee, Faculty of Paramedical sciences, Qazvin University of Medical Sciences, Qazvin, Iran

Corresponding Address: Mohammad Hossein Esmaili, Department of Physiology, Qazvin University of Medical Sciences, School of Medicine, Qazvin, Iran

Tel: +98-912-1818906, Email: esmail66@yahoo.com

Received: 27 Jul 2016; Accepted: 24 Dec 2016

*Abstract

Background: Glucose increases memory in rats, and inhibit memory impairments produced by morphine. One mechanism by which glucose might act on memory via regulating the ATP-sensitive potassium channel.

Objective: The aim of present study was to investigate the effects of glibenclamide on memory retention of passive avoidance learning in rats.

Methods: This experimental study has been conducted in Qazvin University of Medical Sciences (2016). Forty male Wistar rats were divided into: Control, DMSO and glibenclamide groups (n=8). All rats were trained in a passive avoidance task (50 Hz, 1 mA, 3 s). DMSO (0.2 ml) or glibenclamide (1, 2, 5 mg/kg, i.p.) were injected for 10 days before training. Retention test was done 48 h later. Memory retention of each animal was measured as latency takes to enter the dark chamber.

Findings: The time spent in the light chamber area before entering to the dark area and total time spent in the light chamber in the glibenclamide groups were less than control group. These times in the glibenclamide (5 mg/kg) group was significantly lower than control group ($P<0.05$), conversely total time spent in the dark chamber in the glibenclamide groups were higher than control group.

Conclusion: Glibenclamide, as an ATP-sensitive potassium channel blocker, may reduce memory retention by increasing insulin levels and, consequently, reducing blood glucose levels.

Keywords: Glibenclamide, Passive avoidance learning, Memory retention

Citation: Esmaili MH, Rostapishea F, Mohammad Khanlo M, Vadidar F, Bamdad Z. Effects of glibenclamide on memory retention of passive avoidance learning in rats. J Qazvin Univ Med Sci. 2017; 21 (3): 4-12.

اثرات گلی بن کلامید بر ذخیره حافظه در مدل یادگیری احترازی غیرفعال موش‌های صحرائی

دکتر محمدحسین اسماعیلی^۱، فاطمه روستاپیشه^۲، مرضیه محمدخانلو^۱، فرشته وادیدار^۲، زینب بامداد^۲

^۱ گروه فیزیولوژی دانشکده پزشکی دانشگاه علوم پزشکی قزوین، قزوین، ایران

^۲ کمیته تحقیقات دانشجویی دانشکده پیراپزشکی دانشگاه علوم پزشکی قزوین، قزوین، ایران

آدرس نویسنده مسؤل: قزوین، بلوار شهید باهنر، دانشگاه علوم پزشکی قزوین، دانشکده پزشکی، تلفن ۰۹۱۲۱۸۱۸۹۰۶

تاریخ دریافت: ۹۵/۵/۶؛ تاریخ پذیرش: ۹۵/۱۰/۴

*چکیده

زمینه: گلوکز، حافظه را در موش‌ها افزایش می‌دهد و از مختل شدن حافظه توسط مرفین جلوگیری می‌کند. یکی از مکانیسم‌هایی که به وسیله آن ممکن است گلوکز بر حافظه اثر گذارد از طریق تنظیم کانال پتاسیمی حساس به ATP است.

هدف: این مطالعه به منظور تعیین اثرات گلی بن کلامید بر ذخیره حافظه در مدل یادگیری احترازی غیرفعال در موش‌های صحرائی بود.

مواد و روش‌ها: این مطالعه تجربی در سال ۱۳۹۴ در دانشگاه علوم پزشکی قزوین انجام شد. ۴۰ سر موش نر نژاد ویستار به گروه‌های ۸ تایی شاهد، حلال (محلول DMSO) و گلی بن کلامید تقسیم شدند. موش‌ها در دستگاه احترازی غیرفعال (۵۰ هرتز، ۱ میلی آمپر، ۳ ثانیه) آموزش داده شدند. محلول DMSO (۰/۲ میلی لیتر) و گلی بن کلامید (۱، ۲ و ۵ میلی گرم/کیلوگرم داخل صفاقی) به مدت ۱۰ روز قبل از آموزش به موش‌ها تزریق و ۴۸ ساعت بعد از آموزش، آزمون به خاطر آوری انجام شد. مدت زمانی که طول می کشید تا حیوان برای اولین بار وارد محفظه تاریک دستگاه شود به عنوان معیار ذخیره حافظه اندازه گیری شد.

یافته‌ها: تأخیر زمانی قبل از ورود به ناحیه تاریک و کل زمان حضور در ناحیه روشن در گروه‌های دریافت کننده گلی بن کلامید کمتر از گروه شاهد بود. این زمان‌ها در گروه ۵ میلی گرم به طور معنی داری کمتر از گروه شاهد بود ($P < 0/05$). برعکس کل زمان حضور در ناحیه تاریک بیش تر از گروه شاهد بود.

نتیجه گیری: احتمالاً گلی بن کلامید به عنوان یک مهارکننده کانال پتاسیمی حساس به ATP از طریق افزایش غلظت انسولین و در نتیجه کاهش گلوکز خون موجب کاهش ذخیره حافظه شده است.

کلیدواژه‌ها: گلی بن کلامید، یادگیری احترازی غیرفعال، ذخیره حافظه

*مقدمه

علایم مهم بیماری آلزایمر، کاهش حافظه و تجمع داخل و خارج سلولی پروتئین‌های آمیلوئید بتا و تائوی فسفریله می‌باشد. تحقیقات نشان داده‌اند، بیان ژن پروتئین‌های تائوی فسفریله و آمیلوئید بتا در مغز موش‌های دارای دیابت نوع ۱ و ۲ افزایش می‌یابد.^(۵و۴) انسولین تجمع آمیلوئید بتا در مغز را کاهش می‌دهد.^(۶) اخیراً تحقیق در مورد نقش عوامل دارویی که می‌توانند مقاومت به انسولین نوروها را بهبود بخشد برای درمان بیماری آلزایمر مورد توجه ویژه قرار گرفته است.

مطالعه‌ها نشان داده‌اند انسولین در مغز، در شکل یابی سیناپسی (پلاستی سیتی سیناپسی) و بقای نورون‌ها نقش مهمی دارد.^(۷و۱) عامل اصلی شروع کننده بیماری آلزایمر تخریب آهسته سلول‌های مغز می‌باشد که منجر به اختلال در حافظه می‌شود. اختلال عمل انسولین می‌تواند در بروز بیماری آلزایمر نقش داشته باشد.^(۳) ارتباط وسیع آلزایمر با اختلال عمل انسولین باعث توصیف بیماری آلزایمر به عنوان "دیابت مغز" و استفاده از واژه دیابت تیپ ۳ برای بیماری آلزایمر شده است.^(۵و۴)

نورون‌های مغز باعث افزایش حافظه می‌شود، با تزریق داخل صفاقی دوزهای مختلف گلی بن کلامید به‌عنوان مسدودکننده کانال‌های پتاسیمی حساس به ATP اثرات آن را بر ذخیره حافظه در مدل یادگیری احترازی غیرفعال موش‌های نر صحرایی سالم مورد ارزیابی قرار دادیم.

* مواد و روش‌ها:

این مطالعه تجربی در سال ۱۳۹۴ در دانشگاه علوم پزشکی قزوین انجام شد. تعداد ۴۰ سر موش نر نژاد ویستار (تهیه شده از مؤسسه رازی) به وزن ۲۰۰ تا ۲۵۰ گرم در ۵ گروه (در هر گروه ۸ موش) مورد آزمایش قرار گرفتند. موش‌ها در ۵ قفس جداگانه در شرایط استاندارد از نظر دما (23 ± 2 درجه سانتی‌گراد) و نور نگه‌داری شدند. در طول مدت آزمایش موش‌ها آب و غذای خود را آزادانه دریافت می‌کردند. این تحقیق در ۳ مرحله برای تمام گروه‌ها اجرا گردید: ۱- تزریق داخل صفاقی گلی بن کلامید (۱، ۲ و ۵ میلی‌گرم/ کیلوگرم) و یا حلال دی متیل سولفوکساید DMSO (۰/۲ میلی‌لیتر) به‌مدت ۱۰ روز ۲- آموزش یادگیری در دستگاه احترازی غیرفعال ۳- آزمون به‌خاطرآوری ۴۸ ساعت بعد از آموزش به‌منظور ارزیابی اثر گلی بن کلامید بر ذخیره حافظه. گروه‌های مورد آزمایش شامل: ۱- گروه شاهد ۲- گروه DMSO ۳- گروه‌های گلی بن کلامید (۱، ۲ و ۵ میلی‌گرم/ کیلوگرم) بودند.^(۱۲)

برای ارزیابی یادگیری و حافظه حیوان از دستگاه احترازی غیرفعال (ساخت شرکت طب آزما تبریز) استفاده شد. این دستگاه یک محفظه مکعب مستطیل با طول ۴۰ سانتی‌متر و عرض ۱۰ سانتی‌متر و ارتفاع ۱۶ سانتی‌متر می‌باشد. دستگاه توسط یک درب به شکل گیوتین به دو قسمت تاریک و روشن تقسیم می‌شود که طول قسمت تاریک بیش‌تر است. در کف هر دو بخش میله‌هایی به فاصله نیم سانتی‌متر از هم قرار دارند و کف قسمت تاریک به یک مدار الکتریکی وصل است که جریان الکتریکی با شدت و مدت معین از کف آن عبور می‌کند.

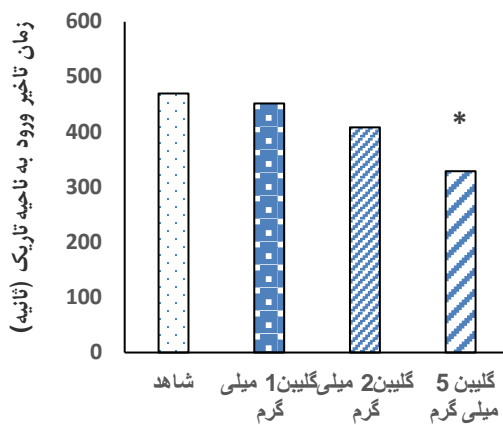
گلی بن کلامید و متفورمین از پرمصرف‌ترین داروها در بیماران دیابتی می‌باشد. محققین مشاهده کردند چنانچه نورون‌ها را در محیط کشت به‌مدت طولانی در معرض انسولین قرار دهند، علاوه بر این که نسبت به انسولین مقاوم می‌شوند، علائم شبه آزیمر را نیز از خود نشان می‌دهند. اضافه کردن متفورمین به این محیط کشت از ظاهر شدن علائم شبه آزیمر در آن‌ها جلوگیری می‌کند.^(۷۶)

از طرف دیگر تحقیقات جدید نشان داده که تزریق مرکزی و محیطی گلوکز موجب افزایش حافظه و همچنین کاهش اختلال حافظه ایجاد شده توسط آگونیست‌های اپیوئیدریژیک و آنتاگونیست‌های کولینرژیک می‌شود.^(۸-۱۰) یکی از فرضیه‌های مطرح در ارتباط با مکانیسم افزایش حافظه به‌وسیله گلوکز؛ افزایش تحریک‌پذیری نورونی و افزایش آزادسازی نوروترنسمیترها از طریق تعدیل کانال‌های پتاسیمی حساس به ATP می‌باشد. میزان هدایت کانال‌های پتاسیمی به‌وسیله افزایش غلظت داخل سلولی ATP به‌دنبال متابولیسم گلوکز و استفاده از سولفونیل اوره‌هایی مثل گلی بن کلامید کاهش می‌یابد که باعث افزایش حساسیت سلول‌ها به تحریک‌کننده‌ها شده و احتمال آزاد شدن نوروترنسمیتر را افزایش می‌دهد. هیپرگلیسمی از طریق افزایش متابولیسم گلوکز باعث افزایش غلظت داخل سلولی ATP و بسته شدن کانال پتاسیمی می‌شود.^(۱۱)

نتایج به‌دست آمده از مطالعات محققین مختلف نشان می‌دهد که تزریق محیطی و مرکزی گلوکز احتمالاً از طریق کانال‌های پتاسیمی حساس به ATP نورون‌های مغز باعث افزایش حافظه می‌شود. مشخص شده که استفاده از بازکننده‌های کانال پتاسیمی باعث فراموشی در آزمون یادگیری احترازی غیرفعال شده و برعکس استفاده از مسدودکننده‌های کانال پتاسیمی مثل گلی بن کلامید از ایجاد فراموشی توسط داروها جلوگیری می‌کند.^(۱۱-۱۳) در این مطالعه برای بررسی بیش‌تر این فرضیه که گلوکز از طریق انسداد کانال‌های پتاسیمی حساس به ATP

* یافته‌ها:

آنالیز STL (مدت زمانی که طول کشید تا حیوان برای اولین بار به قسمت تاریک دستگاه وارد شود) گروه‌های شاهد و DMSO نشان داد بین این دو گروه اختلاف معنی‌داری وجود ندارد. به همین دلیل در ادامه کار بقیه گروه‌ها فقط با گروه شاهد مقایسه شدند. آنالیز STL بین گروه شاهد و گروه‌های گلی‌بن‌کلامید (۱، ۲ و ۵ میلی‌گرم / کیلوگرم) نشان داد که اگرچه گلی‌بن‌کلامید به صورت وابسته به دوز، زمان STL را کاهش داده ولی بین گروه شاهد و گروه گلی‌بن‌کلامید (۱ و ۲ میلی‌گرم / کیلوگرم) اختلاف معنی‌داری وجود ندارد؛ ولی بین گروه شاهد و گروه گلی‌بن‌کلامید (۵ میلی‌گرم / کیلوگرم) اختلاف معنی‌داری بود ($P < 0/05$) (نمودار شماره ۱).

نمودار ۱- مقایسه میانگین $\pm$ انحراف معیار مدت زمان تأخیر ورود به ناحیه تاریک بین گروه‌های مورد آزمایش در آزمون به خاطر آوری، * اختلاف معنی‌دار با گروه شاهد $P < 0/05$

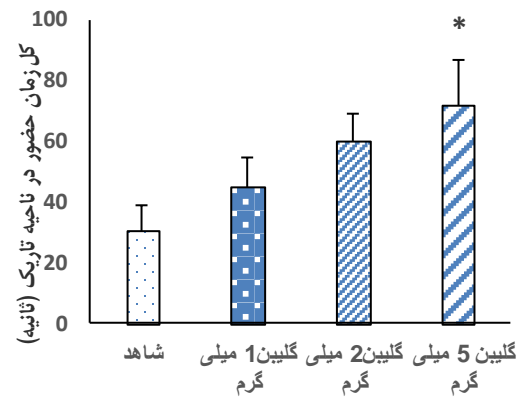
آنالیز کل زمان سپری شده در ناحیه تاریک (شوگ) در طول ۵۴۰ ثانیه آزمون به خاطر آوری نشان داد گلی‌بن‌کلامید به صورت وابسته به دوز این زمان را افزایش می‌دهد. آنالیز کل زمان حضور در ناحیه تاریک نشان داد که اختلاف بین گروه شاهد و گروه گلی‌بن‌کلامید (۵ میلی‌گرم / کیلوگرم) معنی‌دار است ($P < 0/05$) (نمودار شماره ۲).

مراحل آموزش یادگیری در دستگاه احترازی غیرفعال:
 ۱- سازش یافتن؛ هر موش ابتدا در قسمت روشن دستگاه پشت به درب قرار می‌گرفت و پدال دستگاه زده می‌شد و ۷ ثانیه بعد درب باز شده و به موش اجازه ورود به قسمت تاریک داده می‌شد. سپس درب بسته شده و پس از سپری شدن ۳۰ ثانیه حیوان به قفس بازگردانده می‌شد. این مرحله در دو روز و هر روز به مدت ۱۵ دقیقه انجام می‌شد ۲- آموزش؛ ۲۴ ساعت پس از سازش یافتن آموزش آغاز می‌شد. در این مرحله هر موش ابتدا در قسمت روشن دستگاه پشت به درب قرار می‌گرفت و پدال دستگاه زده می‌شد و ۷ ثانیه بعد درب باز شده و به موش اجازه داده می‌شد وارد قسمت تاریک شود. هنگامی که موش وارد قسمت تاریک می‌شد، درب گیوتین دستگاه بسته شده و شوک الکتریکی با شدت ۱ میلی‌آمپر، ۵۰ هرتز به مدت ۳ ثانیه و یک دفعه به حیوان اعمال می‌شد. این مرحله آنقدر تکرار می‌شد تا حیوان در مدت ۱۲۰ ثانیه‌ای که در قسمت روشن قرار می‌گرفت وارد قسمت تاریک نشود. وقتی حیوان از ترس شوک دیدن بیش از ۱۲۰ ثانیه در قسمت روشن می‌ماند آموزش خاتمه یافته تلقی می‌شد. ۳- آزمون به خاطر آوری؛ ۴۸ ساعت بعد از پایان یافتن مرحله آموزش، آزمون حافظه یا به خاطر آوری انجام می‌شد. در این مرحله مثل دفعات قبل هر موش ابتدا در قسمت روشن دستگاه پشت به درب قرار می‌گرفت و پدال دستگاه زده می‌شد و ۷ ثانیه بعد درب گیوتین باز می‌شد و مدت زمانی که طول کشید تا حیوان برای اولین بار به قسمت تاریک وارد شود (STL, Step Through Latency) و کل مدت زمانی که حیوان در قسمت روشن و تاریک به سر می‌برد در مدت ۹ دقیقه (۵۴۰ ثانیه) آزمون توسط دستگاه ثبت شد. اطلاعات حاصل با استفاده از آزمون‌های آماری آنالیز واریانس یک‌طرفه آنووا و تعقیبی توکی مورد ارزیابی قرار گرفت. داده‌ها به صورت میانگین $\pm$ انحراف معیار بیان و سطح معنی‌داری کمتر از ۰/۰۵ در نظر گرفته شد.

می‌کند به طوری که تأخیر زمانی قبل از ورود به ناحیه تاریک و کل زمان حضور در ناحیه روشن در گروه‌های دریافت‌کننده گلی بن کلامید به صورت وابسته به دوز کم‌تر از گروه شاهد بود. این زمان‌ها در گروه گلی بن کلامید ۵ میلی‌گرم/ کیلوگرم به‌طور معنی‌داری کم‌تر از گروه شاهد بود. برعکس کل زمان حضور در ناحیه تاریک (شوک) در گروه‌های دریافت‌کننده گلی بن کلامید به‌صورت وابسته به دوز بیش‌تر از گروه شاهد بود. این زمان‌ها در گروه گلی بن کلامید ۵ میلی‌گرم/ کیلوگرم به‌طور معنی‌داری بیش‌تر از گروه شاهد بود و این بدان معنی است که استفاده از گلی بن کلامید به تنهایی در موش‌های سالم موجب اختلال در یادگیری و حافظه می‌شود. در نتیجه زمان حضور حیوان در ناحیه روشن کاهش و برعکس در ناحیه تاریک (ناحیه شوک) افزایش یافته است.

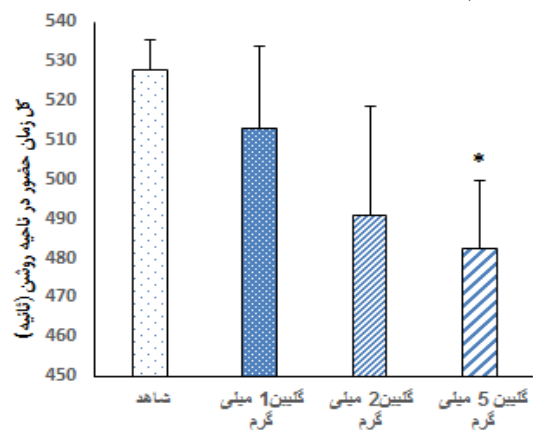
اولین مکانیسمی که برای توجیه آن می‌توان ارایه نمود هیپوگلیسمی (کاهش میزان قند خون) است که گلی بن کلامید می‌تواند به‌صورت وابسته به دوز ایجاد کند؛ چرا که گلی بن کلامید می‌تواند ترشح انسولین از سلول‌های بتای جزایر لانگرهانس را تحریک و افزایش انسولین خون به نوبه خود می‌تواند در پلاسما و مغز هیپوگلیسمی ایجاد کند.^(۱۴) موقعی که سطح گلوکز خون به زیر مقدار بحرانی کاهش پیدا می‌کند، درجاتی از اختلالات عملکردی نورون‌ها به‌صورت پیشرونده شروع می‌شود. هیپوگلیسمی شدید باعث بروز تشنج، کُما و مرگ می‌شود، اما در درجات کم‌تر باعث بروز یکسری تغییرات ذهنی و رفتاری می‌شود.^(۱۴) این اختلالات شناختی به‌طور گسترده در افراد دیابتی و غیردیابتی مطالعه شده است. به عنوان مثال کاهش در زمان واکنش، هوشیاری و پردازش اطلاعات بینایی در چندین آزمون نوروسایکولوژیک از قبیل آزمون تعویض رقمی نماد و کاهش در فعالیت‌های حرکتی موش‌های هیپوگلیسمیک گزارش شده است.^(۱۵-۱۷)

در مطالعه‌های قبلی مشخص شده هیپوگلیسمی

نمودار ۲- مقایسه میانگین ± انحراف معیار کل مدت زمان حضور در ناحیه تاریک بین گروه‌های مورد مطالعه در آزمون به خاطرآوری، * اختلاف معنی‌دار با گروه شاهد $P < 0.05$

همچنین آنالیز کل زمان سپری شده در ناحیه روشن در طول ۵۴۰ ثانیه آزمون به خاطرآوری نشان داد گلی بن کلامید به‌صورت وابسته به دوز این زمان را کاهش می‌دهد. آنالیز کل زمان حضور در ناحیه روشن نشان داد که اختلاف بین گروه‌های شاهد و گروه گلی بن کلامید (۵ میلی‌گرم/ کیلوگرم) معنی‌دار است ($P < 0.05$) (نمودار شماره ۳).

نمودار ۳- مقایسه میانگین ± انحراف معیار کل مدت زمان حضور در ناحیه روشن بین گروه‌های مورد مطالعه در آزمون به خاطرآوری، * اختلاف معنی‌دار با گروه شاهد $P < 0.05$

* بحث و نتیجه‌گیری:

نتایج نشان داد که تزریق مزمن گلی بن کلامید، ذخیره حافظه در موش‌ها را به‌صورت وابسته به دوز مختل

القای مقاومت به انسولین در مغز به وسیله تزریق داخل بطنی استرپتوزوتوسین کافی است تا تعدادی از جنبه‌های مهم بیماری آلزایمر را در حیوانات ایجاد کند.^(۲۷) اگرچه هیپوگلیسمی ناشی از بالابودن انسولین پلازما باعث آسیب به مغز می‌شود، ولی هیپرانسولینمی اثرات مختل‌کننده بیش‌تری بر جای می‌گذارد چرا که در مغز انسولین به‌عنوان نوروترنسمیتر نیز عمل می‌کند و در تنظیم یادگیری و حافظه دخالت دارد.^(۲۸)

میزان تمرکز ناقل گلوکز نوع ۴ در هیپوکامپ تحت تأثیر میزان انسولین می‌باشد. گرسنگی موجب کاهش معنی‌دار گلوکز هیپوکامپ و تزریق انسولین به حیوان گرسنه موجب کاهش بیش‌تر گلوکز هیپوکامپ می‌شود.^(۲۹-۳۱) بنابراین می‌توان انتظار داشت هر عاملی که بتواند گلوکز مغز را کاهش، یا مقدار انسولین مغز را به میزان زیادی افزایش دهد و یا مقاومت به انسولین را در نوروها افزایش دهد یادگیری و حافظه را مختل و علائم آلزایمر را تشدید خواهد کرد. در مطالعه حاضر نیز مشخص شد که گلی‌بن‌کلامید احتمالاً از طریق افزایش انسولین خون و در نتیجه کاهش قند خون و مغز، توانسته است یادگیری و حافظه را مختل کند. از این نظر نتایج این مطالعه با نتایج محققینی که نشان داده‌اند هیپوگلیسمی مزمن ناشی از تزریق انسولین در نوزادان موش صحرایی باعث اختلال در یادگیری فضایی می‌شود و نتایج محققینی که نشان داده‌اند هیپوگلیسمی ایجاد شده توسط تزریق انسولین از طریق افزایش گلوکاتامات مغز باعث آسیب به مغز می‌شود و اعمال مغز را دچار اختلال می‌کند همخوانی دارد.^(۳۱ و ۱۸)

همچنین نتایج مطالعه حاضر با نتایج محققینی که نشان داده‌اند تزریق محیطی و مرکزی گلوکز (ایجاد هیپرگلیسمی) یادگیری و حافظه را در موش‌ها افزایش می‌دهد و از مختل شدن حافظه توسط مرفین جلوگیری می‌کند همخوانی دارد.^(۱۰) همین‌طور با نتایج مطالعه‌های نشان داده شده قبلی که هر دو فرم دیابت نوع ۱ و ۲ با اختلال عملکرد شناختی همراه می‌باشد همخوانی دارد،^(۲۵)

ناشی از تزریق انسولین در نوزادان موش صحرایی با آسیب نورونی در بسیاری از نقاط مغز از جمله هیپوکامپ و به‌دنبال آن اختلال در یادگیری فضایی همراه است.^(۱۸) همچنین به محض این که انسولین موجب هیپوگلیسمی محیطی می‌شود بلافاصله میزان گلوکز قابل استفاده مغز نیز کاهش می‌یابد.^(۱۹) هیپوگلیسمی ایجاد شده توسط انسولین باعث کاهش آزاد شدن استیل‌کولین و گابا و افزایش آزاد شدن گلوکاتامات مغز می‌شود و همزمان اعمال مغز دچار اختلال می‌شود.^(۲۱ و ۲۰) افزایش گلوکاتامات مغز با اثرات سمی که بر مغز می‌گذارد؛ باعث آسیب به مغز و کاهش یادگیری و حافظه می‌شود.^(۲۱)

دومین مکانیسمی که برای توجیه آن می‌توان ارایه نمود هیپرانسولینمی (بالا بودن انسولین خون) است که گلی‌بن‌کلامید می‌تواند به‌صورت وابسته به دوز ایجاد کند. آمیلوئید بتا و انسولین هردو سوبسترای آنزیم تخریب‌کننده انسولین می‌باشند و به‌وسیله این آنزیم تخریب می‌شوند.^(۳۳ و ۳۲) اگر سطح انسولین در مغز افزایش یابد، تخریب آمیلوئید بتا به‌وسیله آنزیم تخریب‌کننده انسولین کاهش یافته و فعالیت این آنزیم از تخریب آمیلوئید بتا به تخریب انسولین شیف‌ت پیدا خواهد کرد و همین امر به‌طور مؤثری باعث تجمع آمیلوئید بتا در مغز موش‌های دیابتی نوع ۲ خواهد شد که به نوبه خود خطر ابتلا به آلزایمر و کاهش یادگیری و حافظه را در آن‌ها افزایش می‌دهد. در دیابت نوع ۲ که مقدار انسولین پلازما افزایش می‌یابد، نشان داده شده که انسولین در غلظت بالا به‌طور قابل توجهی میزان حذف آمیلوئید بتا را کاهش و باعث افزایش سطح آمیلوئید بتا در مغز موش‌ها می‌شود.^(۲۲-۲۴)

مطالعه‌های اپیدمیولوژیک نشان داده‌اند که بالا بودن انسولین خون یکی از ریسک فاکتورهای ابتلا به آلزایمر می‌باشد.^(۲۵ و ۲۳) به‌علاوه مشخص شده که تزریق محیطی انسولین در انسان موجب افزایش سطح آمیلوئید بتا در مایع مغزی نخاعی شده و تزریق داخل مغزی انسولین پاک‌سازی آمیلوئیدهای بتای مغز را کاهش می‌دهد.^(۲۶ و ۲۴) دلامونته و همکارانش در سال ۲۰۰۶ نشان دادند که

analogue pramlintide on Alzheimer's disease pathogenesis and cognition. *Neurobiol Aging* 2014; 35(4): 793-801. doi: 10.1016/j.neurobiolaging. 2013.10.076.

4. Mittal K, Katare DP. Shared links between type 2 diabetes mellitus and Alzheimer's disease: a review. *Diabetes Metab Syndr* 2016; 10(2 Suppl 1):S144-9. doi: 10.1016/j.dsx.2016.01.021.

5. Chen Y, Zhang J, Zhang B, Gong CX. Targeting insulin signaling for the treatment of Alzheimer's disease. *Curr Top Med Chem* 2016; 16(5): 485-92.

6. Gupta A, Bisht B, Dey CS. Peripheral insulin-sensitizer drug metformin ameliorates neuronal insulin resistance and Alzheimer's-like changes. *Neuropharmacology* 2011; 60(6): 910-20. doi: 10.1016/j.neuropharm. 2011.01.033.

7. DiTacchio KA, Heinemann SF, Dziejczapolski G. Metformin treatment alters memory function in a mouse model of Alzheimer's disease. *J Alzheimers Dis* 2015; 44(1): 43-8. doi: 10.3233/JAD-141332.

8. Stollery B, Christian L. Glucose improves object-location binding in visual-spatial working memory. *Psychopharmacology (Berl)* 2016; 233(3): 529-47. doi: 10.1007/s00213-015-4125-5.

9. Smith MA, Riby LM, Eekelen JA, Foster JK. Glucose enhancement of human memory: a comprehensive research review of the glucose memory facilitation effect. *Neurosci Biobehav Rev* 2011; 35(3): 770-83. doi: 10.1016/j.neubiorev.2010.09.008.

10. Morris KA, Li S, Bui DD, Gold PE. Glucose attenuates impairments in memory and CREB activation produced by an $\alpha 4\beta 2$ but not an $\alpha 7$ nicotinic receptor antagonist. *Neuropharmacology* 2013; 67: 233-42. doi: 10.1016/j.neuropharm.2012.11.008.

ولی با نتایج محققان دیگر که گزارش کرده‌اند گلی بن کلامید باعث افزایش عملکرد تناوب خود به خود در ماز می‌شود همخوانی ندارد. (۳۲،۳۳) همچنین با نتایج اورتگا و همکارانش (۲۰۱۳) که گزارش کردند گلی بن کلامید می‌تواند به‌عنوان یک عامل محافظت‌کننده نورونی عمل کند و میزان آسیب نورون‌های مغز ناشی از ایسکمی را کاهش دهد و رفتار حیوان را بهبود بخشد همخوانی ندارد ولی با نتایج مارکوس و همکارانش (۲۰۱۶) که گلی بن کلامید با تأثیر بر سیتوکین‌های التهابی، فاکتور نکروزدهنده تومور (TNF- α) را افزایش می‌دهد همخوانی دارد. (۳۴،۳۵)

علت این مغایرت می‌تواند تفاوت نوع مطالعه و یا نوع نژاد حیوان باشد. به‌طور کلی گلی بن کلامید احتمالاً از طریق افزایش انسولین و در نتیجه کاهش قند خون و مغز باعث اختلال در یادگیری و حافظه می‌شود.

*سپاس‌گزاری:

بدین وسیله از شرکت پورسینا برای تهیه گلی بن کلامید مصرفی تحقیق حاضر سپاس‌گزاری می‌گردد. این مطالعه با کد اخلاق IR.QUMS.REC.1394.181 در دانشگاه علوم پزشکی قزوین تصویب شد.

*مراجع:

1. Kim JM, Park SK, Guo TJ, Kang JY, Ha JS, Lee du S, et al. Anti-amnesic effect of *Dendropanax moribifera* via JNK signaling pathway on cognitive dysfunction in high-fat diet-induced diabetic mice. *Behav Brain Res* 2016; 312: 39-54. doi: 10.1016/j.bbr.2016.06.013.
2. Yu LY, Pei Y. Insulin neuroprotection and the mechanisms. *Chin Med J (Engl)* 2015; 128(7): 976-81. doi: 10.4103/0366-6999.154323.
3. Adler BL, Yarchoan M, Hwang HM, Louneva N, Blair JA, Palm R, et al. Neuroprotective effects of the amylin

11. Liu D, Pitta M, Lee JH, Ray B, Lahiri DK, Furukawa K, et al. The KATP channel activator diazoxide ameliorates amyloid- β and tau pathologies and improves memory in the 3xTgAD mouse model of Alzheimer's disease. *J Alzheimers Dis* 2010; 22(2): 443-57. doi: 10.3233/JAD-2010-101017.
12. Singh P, Gupta S, Sharma B. Melatonin receptor and KATP channel modulation in experimental vascular dementia. *Physiol Behav* 2015; 142: 66-78. doi: 10.1016/j.physbeh.2015.02.009.
13. Chen F, Dong RR, Zhong KL, Ghosh A, Tang SS, Long Y, et al. Antidiabetic drugs restore abnormal transport of amyloid- β across the blood-brain barrier and memory impairment in db/db mice. *Neuropharmacology* 2016; 101: 123-36. doi: 10.1016/j.neuropharm.2015.07.023.
14. Sherin A, Peeyush KT, Najil G, Chinthu R, Paulose CS. Hypoglycemia induced behavioural deficit and decreased GABA receptor, CREB expression in the cerebellum of streptozotocin induced diabetic rats. *Brain Res Bull* 2010; 83(6): 360-6. doi: 10.1016/j.brainresbull.2010.09.004.
15. Antony S, Peeyush Kumar T, Mathew J, Anju TR, Paulose CS. Hypoglycemia induced changes in cholinergic receptor expression in the cerebellum of diabetic rats. *J Biomed Sci* 2010; 17: 7. doi: 10.1186/1423-0127-17-7.
16. McCrimmon RJ. Update in the CNS response to hypoglycemia. *J Clin Endocrinol Metab* 2012; 97(1): 1-8. doi: 10.1210/jc.2011-1927.
17. Witsch J, Neugebauer H, Flechsenhar J, Juttler E. Hypoglycemic encephalopathy: a case series and literature review on outcome determination. *J Neurol* 2012; 259(10): 2172-81. doi: 10.1007/s00415-012-6480-z.
18. Zhou D, Qian J, Chang H, Xi B, Sun RP. Pyruvate administered to newborn rats with insulin-induced hypoglycemic brain injury reduces neuronal death and cognitive impairment. *Eur J Pediatr* 2012; 171(1): 103-9. doi: 10.1007/s00431-011-1489-3.
19. Sherin A, Peeyush KT, Najil G, Nandhu MS, Jayanarayanan S, Jes P, et al. The effects of abnormalities of glucose homeostasis on the expression and binding of muscarinic receptors in cerebral cortex of rats. *Eur J Pharmacol* 2011; 651(1-3): 128-36. doi: 10.1016/j.ejphar.2010.11.012.
20. Antony S, Kumar TP, Kuruvilla KP, George N, Paulose CS. Decreased GABA receptor binding in the cerebral cortex of insulin induced hypoglycemic and streptozotocin induced diabetic rats. *Neurochem Res* 2010; 35(10): 1516-21. doi: 10.1007/s11064-010-0210-7.
21. Anu J, Peeyush Kumar T, Nandhu MS, Paulose CS. Enhanced NMDAR1, NMDA2B and mGlu5 receptors gene expression in the cerebellum of insulin induced hypoglycaemic and streptozotocin induced diabetic rats. *Eur J Pharmacol* 2010; 630(1-3): 61-8. doi: 10.1016/j.ejphar.2009.12.024.
22. Ahmed S, Mahmood Z, Zahid S. Linking insulin with Alzheimer's disease: emergence as type III diabetes. *Neurol Sci* 2015; 36(10): 1763-9. doi: 10.1007/s10072-015-2352-5.
23. Behl M, Zhang Y, Zheng W. Involvement of insulin-degrading enzyme in the clearance of beta-amyloid at the blood-CSF barrier: Consequences of lead exposure. *Cerebrospinal Fluid Res* 2009; 6: 11. doi: 10.1186/1743-8454-6-11.
24. Zhao WQ, De Felice FG, Fernandez S, Chen H, Lambert MP, Quon MJ, et al. Amyloid beta oligomers induce impairment of neuronal insulin receptors. *FASEB J* 2008; 22(1): 246-60.

25. Kimura N. Diabetes mellitus induces Alzheimer's disease pathology: histopathological evidence from animal models. *Int J Mol Sci* 2016; 17(4): 503. doi: 10.3390/ijms17040503.
26. Watson GS, Peskind ER, Asthana S, Purganan K, Wait C, Chapman D, et al. Insulin increases CSF Aβ₄₂ levels in normal older adults. *Neurology* 2003; 60(12): 1899-903.
27. Lester-Coll N, Rivera EJ, Soscia SJ, Doiron K, Wands JR, de la Monte SM. Intracerebral streptozotocin model of type 3 diabetes: relevance to sporadic Alzheimer's disease. *J Alzheimers Dis* 2006; 9(1): 13-33.
28. Halmos T, Suba I. Alzheimer's disease and diabetes - the common pathogenesis. *Neuropsychopharmacol Hung* 2016; 18(1): 5-19.
29. Matsuzaki T, Sasaki K, Tanizaki Y, Hata J, Fujimi K, Matsui Y, et al. Insulin resistance is associated with the pathology of Alzheimer disease: the Hisayama study. *Neurology* 2010; 75(9): 764-70. doi: 10.1212/WNL.0b013e3181eee25f.
30. Pedersen O, Hjøllund E, Sørensen NS. Insulin receptor binding and insulin action in human fat cells: effects of obesity and fasting. *Metabolism* 1982 Sep; 31(9): 884-95.
31. Grillo CA, Pirola GG, Lawrence RC, Wrioughten SA, Green AJ, Wilson SP, et al. Hippocampal insulin resistance impairs spatial learning and synaptic plasticity. *Diabetes* 2015; 64(11): 3927-36. doi: 10.2337/db15-0596.
32. Stefani MR, Gold PE. Intrahippocampal infusions of K⁺-ATP channel modulators influence spontaneous alternation performance: relationships to acetylcholine release in the hippocampus. *J Neurosci* 2001; 21(2): 609-14.
33. Ortega FJ, Jolkkonen J, Mahy N, Rodríguez MJ. Glibenclamide enhances neurogenesis and improves long-term functional recovery after transient focal cerebral ischemia. *J Cereb Blood Flow Metab* 2013; 33(3): 356-64. doi: 10.1038/jcbfm.2012.166.
34. Marques CD, Diego LA, Marcondes-Machado J, Amorim RL, Carvalho LR, Módolo NS, et al. Serum concentrations and renal expressions of IL-1 and TNF-α early after hemorrhage in rats under the effect of glibenclamide. *Acta Cir Bras* 2016; 31(7): 434-41. doi: 10.1590/S0102-865020160070000002.